

ROZWIELCZYĆ (1) *vb pf*

rozwieliczyć, [rozwieliczyć].

o oraz e jasne.

[*praet* 3 sg m rozwieliczył.] ∅ *imp* 2 sg rozwielicz.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: rozwieliczyć.

1. *Zwiększyć, zwielokrotnić [co]:* Rozwielicz panie lata/ w cirpliwości a w pokorze naffego żywota. *OpecŻyw* 90v.

2. [*Zadrzeć wysoko, zamachnąć się (tu w dosłownym tłumaczeniu łac. magnificare 'powiększać');*]; *przen:*

Zwrot: »rozwieliczyć [na kogo] piętę« = wystąpić przeciwko komuś, zdradzić: Też mąż pokoju mego ná ktoregomfię nádziewał/ bárzo ná mię wierzgał. (marg) Rozwieliczył ná mię piętę [magnificavit adversum me calcaneum]. (-) BudBib Ps 40/9.]

Formacje współrdzenne cf WIELICZYĆ SIĘ.

ZCh